

Domjaca kermuš.

Něhdy běše w matej wjesy bohaty kubler;
 tou měješě dwójn synow. Jónu džeše že
 swjej žonu na kermušu, swjej synow
 pak wostaji doma. Dokelž zich nan njebe
 sobu wzać, chcystaj sebi doma kermušne
 wjeselo scinić, ale kajka bě to kermuš!

Nasěj pachotkaj swjerć rady na konju
 jěchastaj. Nan pak bě jimaj kručě za-
 kawat, že wjesmětaj sebi ženje samoj konja
 a hrodje wzać. Tak chcystaj džensa, hdyž
 zich nan doma njebe a njewidji, sebi tute
 wjeselo popřec a wzaštaj stareho konja won.
 Že byštaj jemu nětk wurka wurdu tyk-
 nyć, mohlaj wzaštaj storn deskowanu kornu
 a kólujě, že byštaj tola na njeho dosehny-
 j. Wšo pak sebi mój luby šěmlik lubić